

ΤΕΤΟΙΟ ΔΕΜΑΤΟΠΟΙΗΤΗ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΦΤΙΑΞΟΥΝ ΣΤΗ ΒΥΤΙΝΑ;

Η απόφαση του δήμου Γορτυνίας να κλείσει τη χλωματερή στα «βεδούχια» και να την μετatrέψει σε χώρο δεματοποίησης συνεχίζει να βρίσκει αντίθετους όλους τους Βυτινούς, αφού, όπου δημιουργήθηκαν τέτοιοι χώροι, μετετράπησαν σε περιοχές χλωματερών και εκτεταμένες εστίες μόλυνσης για το περιβάλλον. Τα προβλήματα αυτά έχουν δημιουργήσει έντονη αντίδραση των κατοίκων των περιοχών όπου λειτουργούν δεματοποιητές. Αντιγράφουμε από το «ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΑΡΚΑΔΙΑ» το σχετικό ρεπορτάζ.

Αυτή την εικόνα παρουσιάζει ο χώρος δεματοποίησης στα Δίδυμα

«Χώροι δεματοποίησης πρόκειται να λειτουργήσουν και στην Αρκαδία. Τι συμβαίνει όμως σε άλλες περιοχές της Πελοποννήσου, δίπλα μας, που ήδη λειτουργούν δεματοποιητές; Τέτοιοι χώροι δεματοποίησης λειτουργούν στην Μαραθόλακα Μεσσηνίας και στα Δίδυμα Αργολίδας. Για την κατάσταση που επικρατεί

εκεί, μίλησε σήμερα και την περιέγραψε με τα μελανότερα χρώματα, ο γραμματέας του Περιφερειακού Συμβουλίου, Λάμπρος Μπούκλης. Μίλησε για μία περιβαλλοντικά απαράδεκτη κατάσταση και παρουσίασε φωτογραφικό υλικό. Έδειξε φωτογραφίες με σκισμένα δέματα απορριμμάτων και φωτογραφίες με τα υγρά ποτ βγάζουν τα δέματα και επισήμανε τους κινδύνους που υπάρχουν για τον υδροφόρο ορίζοντα. Από τη συντονιστική επιτροπή αγώνα Ερμιονίδας, κάτοικος της περιοχής κατήγγειλε ότι ο χώρος έχει μετατραπεί σε κλασική χλωματερή που συνυπάρχουν δέματα και χύμα τόνοι απορριμμάτων. Είπε ότι δημιουργείται κίνδυνος για την υγεία των κατοίκων της περιοχής, μίλησε για μόλυνση του υδροφόρου ορίζοντα και για κίνδυνο από την πρόκληση μίας φωτιάς. Ζήτησε άμεσα τον ορισμό διαδικασίας για τη μεταφορά των δεμάτων και των απορριμμάτων, ώστε το καλοκαίρι να βρει την εγκατάσταση στην κατάσταση που προβλέπει η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Ο Περιφερειάρχης παραδέχθηκε ότι υπάρχει πρόβλημα και ότι χρειάζονται άμεσες παρεμβάσεις για να απελευθερωθεί ο χώρος από τα δέματα. Ανακοίνωσε ξανά ότι από 1η Ιουλίου θα κλείσουν όλες οι χλωματερές».

Οι δύο χώροι δεματοποίησης στα Δίδυμα και τη Μαραθόλακα

Μια τέτοια εικόνα, όπως στις φωτογραφίες, θα δημιουργηθεί και στη Βυτίνα. Εάν θέλουμε να μην υπάρξει μια διαρκής χλωματερή, που θα μολύνει συνεχώς τον τόπο μας, πρέπει η αντίδρασή μας να είναι έντονη και μόνιμη, έως ότου αντιμετωπισθεί με το σωστό τρόπο το πρόβλημα των απορριμμάτων.

Όπως πληροφορούμεθα μεγάλο πρόβλημα δημιουργείται και στο γειτονικό Λεβίδι, αφού ο δήμος Τρίπολης μεταφέρει σε περιοχή του Μαινάλου τα απορρίματα του Δήμου Τρίπολης. Γράφει ανάρτηση στο διαδίκτυο «Η Αγώνιστική Πρωτοβουλία Λεβιδίου και κάτοικοι της περιοχής μπλόκαραν τη ρίψη απορριμμάτων από την Τρίπολη σε παράνομη χλωματερή στο Μαινάλο στη θέση Μαγούλα».

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΘΥΔΡΙΟΥ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ο σύνδεσμος Μεθυδρίου όπως είναι γνωστόν έχει δημιουργηθεί για τη σωστή διαχείριση των υδατινών πόρων της περιοχής Μεθυδρίου, τη συντήρηση των δικτύων ύδρευσης και την κατασκευή νέων έργων που θα διευκολύνουν την παροχή νερού σε όλα τα μέρη της Αρκαδίας από την περιοχή Μεθυδρίου. Στο πενταμελές Δ.Σ του συνδέσμου αυτού μετέχουν και δύο Βυτιναιοί. Οι κ.κ Γιάννης Σακελλαρίου και Τρύφωνας Γόντικας. Στις 16-12-2011 συνεδρίασε το Δ.Σ. του συνδέσμου και πήρε αρκετές αποφάσεις για την κατάρτιση του τεχνικού προγράμματος του συνδέσμου του 2012. Σε αυτό περιλαμβάνονται ορισμένα έργα που αφορούν και τη Βυτίνα. Πιο συγκεκριμένα τα έργα αυτά είναι τα εξής:

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Δ.Ε ΒΥΤΙΝΑΣ

1. Αντικαταστάσεις αγωγών του Συνδέσμου από αμιάντο και επεκτάσεις δικτύου Ύδρευσης στην Δ. Ε. Βυτίνας του Δ. Γορτυνίας. 50.000,00
2. Αποκατάσταση βλαβών στο δίκτυο ύδρευσης της Δ. Ε. Βυτίνας. 7.200,00
3. Συντήρηση κεντρικών φρεστών Ύδρευσης και Δεξαμενών Δ. Ε. Βυτίνας του Δήμου Γορτυνίας. 7.200,00

ΣΥΝΟΛΟ : 64.400,00

Εκείνο το οποίο επιβάλλεται και θεωρείται άμεσης προτεραιότητας είναι η αντικατάσταση των αγωγών αμιάντου, που είναι μεγάλου μήκους. Ο σύνδεσμος θα αντικαταστήσει τους υπάρχοντες εντός του κατοικημένου χώρου. Για το υπόλοιπο δίκτυο (από τις πηγές του Πυργακίου) αρμόδιος είναι ο δήμος Γορτυνίας και όπως ενημερωθήκαμε συμπεριέλαβε στο τεχνικό του πρόγραμμα την αντικατάσταση του δικτύου με τις αμιαντοσωλήνες.

Εν τω μεταξύ όμως πληροφορηθήκαμε ότι στο Ναύπλιο πραγματοποιήθηκε μεγάλη ημερίδα για τη διαχείριση των υδατινών πόρων της Πελοποννήσου και μεταξύ αυτών του Μεθυδρίου, αφού είναι ο βασικός τροφοδότης της Αρκαδίας. Εκεί διαπιστώθηκε ότι το μεγαλύτερο μέρος (79%) της διατιθέμενης ποσότητας χρησιμοποιείται για άρδευση και όχι για ύδρευση. Η σχετική ανακοίνωση στο διαδίκτυο έχει ως εξής:

«Ο δήμος Τρίπολης χρειάζεται να βρει εναλλακτική λύση για την πηγή υδροδότησης των κατοίκων του
Το μεγαλύτερο ποσοστό του διατιθέμενου προς χρήση νερού από

το Σύνδεσμο Μεθυδρίου και συγκεκριμένα το 79% καταναλώνεται για άρδευση κυρίως στους δήμους Τεγέας, Κορυθίου και Μαντινείας. Ένα 18% μόνο χρησιμοποιείται για ύδρευση, για την κτηνοτροφία το 2,5% και μόλις 0,5% για βιομηχανική χρήση. Ο σημαντικότερος τροφοδότης σε νερό του δήμου Τρίπολης είναι ως γνωστόν το Μεθύδριο. Τα στοιχεία αποκαλυπτικά της κατάστασης και έγιναν γνωστά στο πλαίσιο της ημερίδας που διοργανώθηκε για τη διαβούλευση για τους υδατινούς πόρους στο Ναύπλιο από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και την Αποκεντρωμένη Διοίκηση. Παρόντες στην ημερίδα από την Τρίπολη ο Δήμαρχος Γιάννης Σμυρνιώτης, ο αντιπρόεδρος της ΔΕΥΑΤ Δημήτρης Τσιγγιαννάκης, ο Τεχνικός Διευθυντής της ΔΕΥΑΤ Κώστας Μανδρώνης, ο διευθυντής του Βιολογικού Καθαρισμού Τάκης Κοτσώνης και ο πρόεδρος του Μεθυδρίου Γιάννης Κασιρής.

Ενδιαφέρον όμως έχουν και τα στοιχεία που ακούστηκαν και στην ημερίδα και περιλαμβάνονται στο σχέδιο διαχείρισης, που είναι υποχρεωμένη να συντάξει η χώρα μας για τα 14 υδατικά διαμερίσματα που υπάρχουν - που πρέπει μέχρι το καλοκαίρι να είναι έτοιμο για να μπορέσει όπως είχαμε αναφέρει και σε προηγούμενη ανάρτησή μας ο δήμος Τρίπολης να χρησιμοποιήσει τα νερά του Σάγκα. Οι πηγές του Σάγκα δίνουν 1,5 εκ κυβικά μέτρα νερού, ποσότητα αρκετή για την πόλη της Τρίπολης ενώ το μεγαλύτερο μέρος του νερού των πηγών κατευθύνεται προς το Κεφαλάρι, τον Αργολικό κόλπο και τον Ανάβαλο μέσω των καταβόθρων. Πέραν τούτου αν δεν γίνει αυτό θα πρέπει ο δήμος να αναζητήσει εναλλακτική λύση υδροδότησης της πόλης, αφού να μην έχουμε επάρκεια νερού αλλά όταν επικρατεί ανομβρία με παρατεταμένη περίοδο ξηρασίας και μεγάλες καταναλώσεις την καλοκαιρινή κυρίως περίοδο υπάρχει πρόβλημα στην κάλυψη των αναγκών. Να σημειώσουμε ότι το σχέδιο δράσης που συντάσσεται θα έχει διάρκεια μέχρι το 2015 και ανά δετία θα ανανεώνεται. Οι λεκάνες απορροής στην ανατολική Πελοπόννησο είναι το οροπέδιο της Τρίπολης, του Ευρώτα, και του Αργολικού κόλπου. Όσον αφορά τη λεκάνη του οροπεδίου της Τρίπολης αυτό έχει έκταση 907 τετραγωνικά χιλιόμετρα και συνορεύει νότια με τον Πάρνανα, δυτικά με το Μαΐναλο, βόρεια με την οροσειρά του Ολίγυρτου, του Λυρκείου και του Ουείου και ανατολικά με το Αρτεμίσιο, τον Κτενιά και το Παρθένιο Όρος.»

Όλα τα πιο πάνω δείχνουν ότι είναι επιτακτική ανάγκη για τη Βυτίνα η ολοκλήρωση των δύο δεξαμενών (του Φαρμάκη και του Τσαρουχά), ώστε να αποκτήσει τη δυνατότητα την υδρευτικής αυτονομίας.

ΤΟ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΟ ΜΑΙΝΑΛΟΥ

Ικανοποιητική επισκεψιμότητα είχε το χιονοδρομικό το δήμενο που πέρασε, αφού σε αυτό βοήθησαν αφενός οι χιονοπτώσεις, ιδιαίτερα του Ιανουαρίου, και αφετέρου οι πρωτοβουλίες του ΕΟΣ Τρίπολης, του δήμου Τρίπολης και της περιφέρειας Πελοποννήσου. Σημαντική ήταν η προσπάθεια που κατέβαλλαν οι δήμοι Τρίπολης και Γορτυνίας να κρατηθούν οι δρόμοι προς αυτό ανοικτοί, αλλά και όλοι οι φορείς, για να λειτουργούν όσο γίνεται περισσότερες πίστες. Από τις 26-1 ολοκληρώθηκε η ηλεκτροδότηση σε όλους τους χώρους του κέντρου με τον ανάλογο έλεγχο για την ασφάλεια των επισκεπτών.

Εν τω μεταξύ άρχισαν οι προσπάθειες για την εκπόνηση μελετών για την αναβάθμιση του κέντρου. Αντιγράφουμε από την ειδησεογραφία του διαδικτύου.

«Μία πρώτη συζήτηση για την ανάπτυξη του Χιονοδρομικού Κέντρου του Μαινάλου, έγινε το απόγευμα της Τετάρτης 18-1, στα γραφεία της Περιφέρειας, στην Τρίπολη. Δύο τεχνικές, μελετητικές εταιρείες, αφού είχαν κάνει αυτοψία στο βουνό και είχαν μελετήσει κάποια βασικά στοιχεία, παρουσίασαν τις πρώτες σκέψεις και προτάσεις τους για την ανάπτυξη του Χιονοδρομικού. Σε δηλώσεις του, ο Αντιπεριφερειάρχης, Βαγγέλης Γιαννακούρας είπε ότι ο φορέας που θα δημιουργηθεί για τη λειτουργία του Χιονοδρομικού και ο οποίος θα αποτελείται από την Περιφέρεια, τους Δήμους Τρίπολης και Γορτυνίας, αλλά και τον ΕΟΣ, απευθύνθηκε στις εταιρείες αυτές και έρεθισμα για την κίνηση αυτή ήταν μία απόφαση του ΕΟΤ που προβλέπει σχετική χρηματοδότηση μέσα από το ΕΣΠΑ. Οι δύο τεχνικές εται-

(Φωτογραφία: Δ. Σερίριος)

ρείες υπογράμμισαν ότι ένα πλεονέκτημα είναι η μικρή απόσταση από την Αθήνα και το καλό οδικό δίκτυο πρόσβασης από και προς το Χιονοδρομικό. Στόχος είναι να υπάρχει τουρισμός όλο το χρόνο στο βουνό, που σημαίνει ανάπτυξη δράσεων πεζοπορίας, αναρρίχησης, αλεξίπτωτου πλανάρις, ορεινής ποδηλασίας, ιππασίας, τοξοβολίας, περιβαλλο-

ΕΜΠΟΡΙΑ ΓΕΡΑΝΩΝ
→ Μετακινησιμότητα & Καινούργιων
→ Ανταλλαγές
→ Εισαγωγές Φορτηγών & Μηχανημάτων

ΜΠΑΜΠΗΣ ΔΗΜΑΚΟΣ
ΚΥΤΙΔΕ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
ΑΝΥΨΩΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
→ με Τηλεσκοπικούς Γερανούς
→ με Παπαγάλους
Tel/Fax: 26340 25635, Κιν: 6977 915320
e-mail: mbampis@olimp

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΓΕΡΑΝΟΓΕΦΥΡΩΝ
→ Τοποθετήσεις Γερανών & Service
ΜΠΑΜΠΗΣ ΔΗΜΑΚΟΣ
ΚΥΤΙΔΕ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Tel/Fax: 26340 25635, Κιν: 6977 915320
e-mail: mbampis@olimp

ΠΑΛΦΙΝΓΕΡ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
→ Αυστριακών Γερανών PALFINGER
→ Πωλήσεις • Τοποθετήσεις • Service

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
Οικονομολόγος – Λογιστής
(Πτυχιούχος Α.Σ.Ο.Ε.Ε.)
Κιν: 6977987186 • E-mail:
leoaccount85@yahoo.gr

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΟΝΤΙΚΑΣ & ΜΠΟΛΟΡΙΖΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΒΥΤΙΝΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ
ΤΗΛ.: 2795 22725 - ΚΙΝ.: 6944 312596 & 6976 086842

Γρήγορη εξυπηρέτηση
Οικογενειακό περιβάλλον

Το Αρχονικό 19^ο Αθηνών

Παραδοσιακή ταβέρνα
ΑΦΟΙ ΓΟΝΤΙΚΑ
Βυτίνα Αρκαδίας

Τηλ.: (2795) 22133 • οικίας 22026, 22616
κινητό: 697 4802517

Καφενείου Εν Βυτίνα
Παραδοσιακό κρητικό

Κων/νος Καρπούζος
Βυτίνα Αρκαδίας / ΤΚ 22010 / τηλ. 27950 22502

Βυτινιώτικες Συνεργασίες

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ: ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΕΣ ΑΠΟΦΥΕΙΣ

Μήπως ήρθε καιρός να δώσουμε το λόγο στους λογοτέχνες; Ας σημειώσουμε ενδεικτικές απόψεις του μεγάλου μας ποιητή, έτσι όπως καταγράφονται στο βιβλίο του: «Συν τοις άλλοις», εκδόσεις, Ύψιλον, Αθήνα 2011.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΑΣ:

- « Πάσχουμε από μία μόνιμη, πλήρη και κακοήγη ασυμφωνία μεταξύ του πνεύματος και της εκάστοτε ηγεσίας μας και του «ήθους» που χαρακτηρίζει το βαθύτερο ψυχικό πολιτισμό του ελληνικού λαού στο σύνολό του».
- « Η ανθάριστη και ηλίθια άποψη στο βάθος διάκριση ανάμεσα σε «εθνικόφρονες» και «προοδευτικούς» μετεδίδει, όπως συνήθως τα πράγματα».
- « Η ποίηση μπορεί να υπάρξει σ' όλες τις μορφές παντού, και βέβαια μπορεί να είναι πολιτική. Αλλά με την προϋπόθεση να γίνεται ποίηση και όχι σύνθεση πολιτικών ζειμένων».
- « Ελευθερία θα μπορούσε να σημαίνει να μην υποτάσσεται σε καμιά εξουσία και, το σπουδαιότερο, να μπορείς άφοβα να λες το όχι».
- « Στην εποχή μας δεν υπάρχει φθορά, αλλά διάφηση ιδεολογιών».
- « Ο κόσμος έχει κουραστεί να ακούει κηρύγματα που δεν έχουν αντίκρισμα. Η διχνομία των καιρών μας - η δεξιά και η αριστερά - καλύπτουν το αληθινό πρόβλημα του ανθρώπου που, βέβαια, βρίσκεται πολύ πιο πέρα από το αν φορέσει καλύτερο ή όχι παντελόνι».

ΓΙΑ ΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ

- « Η ποίηση μας βοηθάει να ζήσουμε. Είναι η ανώτερη μορφή που έχει βρει ο άνθρωπος για να γνωρίσει τον εαυτό του και να κάνει τους άλλους να τον γνωρίσουν».
- « Η ποίηση είναι όπως ο έρωτας ο αληθινός, που όταν σου συμβεί πραγματικά, σου αποκαλύπτει σαν θεία χάρις το βαθύτερο νόημα των πραγμάτων».
- « Η γέννηση και η λειτουργία της ποίησης γίνεται μέσα από τη γλώσσα. Η γλώσσα είναι ένα όργανο ευαίσθητο, που αν το χειρισθείς επιδέξια, μπορεί να δονηθεί από τις μυστικές δυνάμεις αιώνων. Ακόμη πιο πέρα, είναι ένας φορέας ήθους που, αν δεν του υπακούσεις, θα τιμωρηθείς. Η γλώσσα προσδιορίζει ακόμη και τα διανοήματά μας».
- « Ποίηση είναι η αποκαύση της «άλλης ζωής».
- « Καθήκον του ποιητή είναι να ρίχνει σταγόνες μες στο σκοτάδι. Να γίνεται, με το παράδειγμα της ζωής και του έργου του, πρότυπο καθαρότητας. Πού σημαίνει να μη συμβιβάζεται. Να μη συνεργάζεται με ανθρώπους ή καταστάσεις που δεν εγκρίνει».
- « Ποίηση είναι πόλεμος προς το χρόνο και τη φθορά».
- « Όποιος γνωρίζει τα Αρχαία, μπορεί να γράφει σωστά και τη νεοελληνική δημοτική. Αυτά που βλέπουμε και ακούμε σήμερα γύρω μας είναι χορακίστικα».
- « Καμία γλώσσα δε διαθέτει μία τέτοια απέραντη προοπτική προς τα πίσω και - το κυριότερο - με αδιάσπαστη συνέχεια, όπως η ελληνική γλώσσα».

Οι «ανησυχίες» και ο λόγος των ποιητών εκπέμπουν διαχρονικά μηνύματα. Ίσως μας βοηθήσουν στην αυτογνωσία μας και στην αντιστροφή της παρακματικής κατάστασης της χώρας μας

ΓΡΑΦΕΙ: Ο Απόστολος Τζίφας φιλόλογος Δ/ττής του 1^{ου} Γυμνασίου Σητείας

Η ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ - ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και εφέτος η σπουδαία Βυτινιά ζωγράφος Μαρία Μαρκοπούλου-Βεργοπούλου δεν παρέλειψε να δείξει, για μια ακόμα φορά, την αγάπη της προς τη Βυτίνα προσφέροντας τρεις πίνακες της στη γιορτή της κοπής της πίτας για λαχειοφόρο αγορά προς οικονομική ενίσχυση του συλλόγου. Παράλληλα ένα πρόσφατο δημοσίευμα της τοπικής εφημερίδας της Καλλιθέας «Ερευνα» με τον τίτλο «πρόσωπα που ζουν ή έζησαν στην Καλλιθέα» κάνει ολοσέλιδο αφιέρωμα στη Βυτινιά ζωγράφο παρουσιάζοντας τις καλλιτεχνικές της δραστηριότητες και αναλύοντας την τεχνοτροπία της. Η ΒΥΤΙΝΑ είχε αναφερθεί στο παρελθόν στη Μαρία Μαρκοπούλου παρουσιάζοντας τα τελευταία έργα της για τυφλούς με τη μέθοδο της αφής ή όπως συνηθίζει να λέει η ίδια «αντιληπτά με αφή».

Παίρνοντας στοιχεία από το δημοσίευμα της «Ερευνας» και από τις δικές μας μνήμες η Μαρία γεννήθηκε στη Βυτίνα όπου τελείωσε το δημοτικό και το Γυμνάσιο πάντοτε με άριστα και πρώτη μαθήτρια στην τάξη της. Σπούδασε φυσική στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, αλλά ελάχιστα διδάξε ως εκπαιδευτικός, διότι την τράβηξε η ζωγραφική. Τα πρώτα μαθήματα σχεδίου έλαβε κοντά στον Πολύκλειτο Ρέγκο και αργότερα φοίτησε για δύο χρόνια στη σχολή ζωγραφικής Benelli. Έκτοτε ζει μόνιμα στην Καλλιθέα ασχολούμενη με τη ζωγραφική έχοντας κάνει μέχρι σήμερα δεκατέσσερις εκθέσεις σε διάφορους εκθεσιακούς χώρους ή αίθουσες πνευματικών συλλόγων.

Παντρεμένη με τον πρωταθλητή στο σκάκι Δημήτρη Βεργόπουλο αριθμεί μέχρι σήμερα σαράντα ένα χρόνια καλλιτεχνικής δημιουργίας. Αυθεντική ζωγράφος «παίζει» με τα χρώματα χρησιμοποιώντας διάφορα υλικά όπως λάδια, καμβάδες και ακουαρέλλα. Έχει διακριθεί στη ζωγραφική με ακουαρέλλα και στη ζωγραφική για τυφλούς. Στα εγκαίνια της έκθεσης για τυφλούς το 2004 παρέστη και ο ίδιος ο τότε πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κ. Στεφανόπουλος. Αναλύοντας η ίδια την τεχνική της ζωγραφικής για τυφλούς δηλώνει: «Πρώτα σχεδιάζω τα θέματα πάνω σε μουσαμά και με ειδική πάστα πρόπλασης γίνονται ανάγλυφες όλες οι γραμμές. Μετά από κάποια επεξεργασία βάζω τα χρώματα (ακρυλικά), γράφω τους τίτλους σε γραφή Braille (γραφή των τυφλών) και τέλος βάζω βερνίκι.» Το σωματείο «Ο φάρος τυφλών της Ελλάδος» αναγνωρίζοντας την προσφορά της στους τυφλούς παραχώρησε την αίθουσα εκδηλώσεων του μουσείου αφής για διοργάνωση εκθέσεων των έργων της.

«τριαντάφυλλα σε βάση». Ο τίτλος δίπλα σε γραφή Braille για τυφλούς

Η αγάπη της για τη Βυτίνα είναι δεδομένη και μιλάει με μεγάλη συγκίνηση για τα παιδικά και εφηβικά χρόνια που πέρασε σε αυτή και δε χάνει ευκαιρία να την επισκέπτεται όποτε μπορεί. Δίνει αδιάλειπτα το παρόν στις εκδηλώσεις του συλλόγου των απανταχού Βυτινίων, του οποίου αποτελεί μέλος, και ανταποκρίνεται πρόθυμα σε κάθε έκκληση για βοήθεια προσφέροντας έργα της για την οικονομική ενίσχυση του συλλόγου.

Να της ευχηθούμε ολόψυχα ευδόκιμη καλλιτεχνική πορεία με παραγωγικό έργο και πάντοτε μέσα σε αυτό να έχει θέση και η Βυτίνα.

Βυτινιώτες του Σήμερα

ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ: Ο ΜΑΡΑΘΩΝΟΔΡΟΜΟΣ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΑΠΟΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΟΛΛΙΑ ΤΟΥ ΒΥΤΙΝΙΩΤΗ

Γεννήθηκε κάπου στα μέσα της δεκαετίας του εξήντα στα Λεχαινά Ηλείας εκεί όπου είχαν εγκατασταθεί οι απόγονοι του Κόλλια του Βυτινιώτη στα μέσα του 19^{ου} αιώνα. Ασχολήθηκε από μικρός με τον αθλητισμό και συγκεκριμένα υπήρξε ποδοσφαιριστής στον Ηλιακό Λεχαιών. Ένα κύπημα όμως στο κεφάλι τον άφησε ανάπηρο και ενώ η ιατρική τον θεωρούσε πλέον καταδικασμένο, με πρωτοφανή θέληση και προσπάθεια ο Τάσος μετά από τριάντα χρόνια προσπάθειας ξαναστάθηκε στα πόδια του και συνέχισε να ασχολείται με τον αθλητισμό. Αυτή τη φορά άρχισε να τρέχει διανύοντας μεγάλες αποστάσεις και διακρίθηκε σε πολλούς μαραθώνιους, που έλαβε μέρος όπως στην Αυστραλία, την Κωνσταντινούπολη, τη Στογχολμ, το Παρίσι. Το 2007 πήρε μέρος στο Μαραθώνιο στο Ναγκάμο της Ιαπωνίας όπου διακρίθηκε και τοποθετήθηκε μεταξύ των δέκα καλύτερων Μαραθωνοδρόμων παγκοσμίως. Σπουδαία στιγμή για την καριέρα του, όπως λέει ο ίδιος, ήταν στους Ολυμπιακούς της Αθήνας το 2004, όταν κλήθηκε να μεταφέρει τη δάδα μέσα στο στάδιο. Σημαντική επίσης αθλητική διάκριση είναι η συμμετοχή του στο μαραθώνιο της Βοστώνης (εκεί όπου παλιά είχε πρωτεύσει ο μεγάλος Έλληνας μαραθωνοδρόμος Κυριακίδης) το 2005.

Έχει βαθιά μέσα του «κρυμμένη» τη Βυτίνα και δε χάνει ευκαιρία να την επισκέπτεται. Μιλάει με συγκίνηση για το μεγάλο πρόγονό του τον Κόλλια το Βυτινιώτη και αναφέρει με καμάρι ότι επισκέφτηκε την ιστορική τοποθεσία «του Κόλλια το πήδημα» στην καρδιά του Βυτινιώτικου Μαινάλου. Παρέστη στα αποκαλυπτήρια του ανδριάντα του το 2010 και από τότε έβαλε σκοπό της ζωής του να καθιερώσει ετήσιο αγώνα δρόμου προς τιμή του Κόλλια από την τοποθεσία «Κόλλια πήδημα» μέχρι το κέντρο της Βυτίνας απόσταση περίπου 15 χιλιομέτρων. Για το στόχο αυτό έχει στείλει έγγραφο υπόμνημα στον περιφερειάρχη κ. Τατούλη, ενώ πρόσφατα έστειλε επιστολή στην αντιπεριφερειάρχη Γορτυνίας κ. Διαμαντοπούλου για την διεξαγωγή του αγώνα δρόμου προς τιμή του ήρωα με συμμετοχή μαθητών και αθλητών αλλά και απλών πολιτών υπό την αιγίδα του δήμου Γορτυνίας.

Πρόσφατα παρέστη και στην κοπή της πίτας του συλλόγου των απανταχού Βυτινίων εκδηλώνοντας έτσι εμπράκτως την αγάπη του για τη Βυτίνα.

Να ευχηθούμε να ευοδωθούν οι προσπάθειες του για την καθιέρωση αγώνων προς τιμή του ηρωικού Κόλλια του Βυτινιώτη και η Βυτίνα να υποδέχεται πάντοτε με χαρά το μαραθωνοδρόμο Τάσο Παπούλια, που θυμάται με συγκίνηση και τιμά το μεγάλο πρόγονό του.

armacon
INSPIRATION CONSTRUCTION

Παναγιώτης Καραντώνης
Πολτικός Μηχανικός ΕΜΠ, ΜSc

25ης Μαρτίου 38 Χαλάνδρι / 152 32 Αθήνα
Τ 210 7751 304 F 210 7751305
armacon@armacon.com.gr / www.armacon.com.gr

Allianz

Κωνσταντίνος Πάρχας
Ασφαλιστικός Σύμβουλος

Allianz Ελλάδος
Πλάτωνος 39
124 62 Χαϊδάρι
Τηλ 210.53 22 221.081
Fax 210.53 22 379
Κιν.: 698 65 82 781

bra0112@allianz.gr
www.allianz.gr

από Λεβίδι Βυτίνα

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ 'biofan'
Καταργεί το βόθρο - χωρίς ρεύμα και συντήρηση

Sc- Μονάδες compact Sf-Φίλτρο

Ξενοδοχεία Φίλτρο νερού

Φιλώρων 7 - Κηφισιά
Τηλ.: 210-8014975, 79
e-mail: info@sanico.gr
http://www.sanico.gr

sanico
προστασία περιβάλλοντος

ΕΥΡΩΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΜΕΓΑΛΑΚΑΚΗ

2011

ΕΥΡΩΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΜΕΓΑΛΑΚΑΚΗ
ΛΙΟΣΙΩΝ 190 - ΠΕΝ. ΠΟΛΥΣ - ΘΕΣΣ. & FAX: 210 8542091 - 210 8542889
www.euroasfalistiki.gr e-mail: info@euroasfalistiki.gr

Join the active side of life

Sport's Center
sportswear

Σιρουσόπουλος
Κων. Χρήστος

1^{ος}: Δημοκρατίας 36,
Μελίσσια,
τηλ.: 210 6135136

2^{ος}: Λ. Πεντέλης 46
Βριλήσσια
τηλ.: 210 6139421

Βυτινιώτικα λαϊκά έθιμα

ΓΡΑΦΕΙ: Ο νοσταλγός

ΧΟΙΡΟΣΦΑΓΙΑ Ένα μαθαρά αχροτιικό έθιμο με πανάρχαιες ρίζες

Δεμένος στενά με την αγροτική οικονομία του περασμένου και του προπερασμένου αιώνα, αλλά και τη διατροφή της αγροτικής οικογένειας ήταν ο χοίρος κατά δε την κοινή έκφραση «το γουρούνι». Το χοιρινό κρέας παρέμενε προσφιλέστατα στα λαϊκά στρώματα και καταναλωνόταν σε μεγάλες ποσότητες. Η παραγωγή του γινόταν μέσω της οικογενειακής φροντίδας, αφού το χοιρινό τρεφόταν από αυτή στα πλαίσια της εξασφάλισης της ετήσιας διατροφής. Έτσι γύρω από τη διατροφή, τη σφαγή και τη διατήρηση του κρέατος δημιουργήθηκε ολόκληρη εθιμική λαϊκή παράδοση με πληθώρα εκδηλώσεων τόσο δεμένων με τη λαϊκή ζωή.

Όμως ο χοίρος δε συνδέεται με την αγροτική ζωή τους δύο τελευταίους αιώνες αλλά από τα μυκηναϊκά χρόνια «δένεται» με τους αγρότες και εμπλέκεται ακόμα και λατρευτικά μαζί τους. Η θυσία του συνδυάζεται με πολλές αρχαίες Ελληνικές και Ρωμαϊκές θρησκευτικές τελετές. Διαπιστωμένο είναι ότι «χοιροσφαγία» (θυσία χοίρων) γινόταν τη δεύτερη μέρα των Ελευσινίων μυστηρίων, στη γιορτή των Αηγηορίων της Σπάρτης και σε πολλές άλλες αρχαιοελληνικές αγροτικές εορτές από τις οποίες κληρονομήθηκε στις Ρωμαϊκές γιορτές των Σατουρναλίων και των Βρουμαλίων, που συνδέονταν με τον Κρόνο και τη γονιμότητα της φύσης.

Έτσι οι αγροτικές συνήθειες των αρχαίων Ελλήνων και Ρωμαίων πέρασαν στους Βυζαντινούς και τους νεότερους Έλληνες με αποτέλεσμα η αγροτική οικογένεια να περιλάβει στα οικίστα ζώα και το χοιρινό. Επειδή το παραγόμενο κρέας ήταν αρκετό, αποτελούσε ένα από τα πρώτα είδη διατροφής της αγροτικής οικογένειας και θεωρείτο σημαντικό μέσο για τη συντήρησή της. Για το λόγο αυτό ήταν βασικό οικίστο ζώο σε όλη την Ελλάδα όλες τις εποχές. Ο αγρότης το διατηρούσε με ό,τι κόστος και αν είχε και μεγάλο μέρος του χρόνου διατρέφετο από αυτό, ενώ συμπλήρωνε το λιτό φαγητό του και με άλλα αγροτικά προϊόντα. Εξαιτίας της σημασίας του στη διατροφή της αγροτικής οικογένειας ήταν συνυφασμένη με αυτή. Επομένως η ύπαρξη του χοιρινού ήταν αναπόσπαστο μέρος του Βυτινιώτικου σπιτιού και συνυπήρχε με τα άλλα οικίστα ζώα.

Η Βυτινιά εξαιτίας της γεωγραφικής θέσης και του υψόμετρου κατατάσσεται στις κατεξοχήν αγροτικές περιοχές. Η οικονομία της από την εποχή της δημιουργίας της μέχρι πριν τριάντα-σαράντα περίπου χρόνια στηριζόταν στη γεωργία και η οικιακή της οργάνωση ήταν συνυφασμένη με αυτή. Επομένως η ύπαρξη του χοιρινού ήταν αναπόσπαστο μέρος του Βυτινιώτικου σπιτιού και συνυπήρχε με τα άλλα οικίστα ζώα.

Συνήθως ο Βυτινιώτης το αγόραζε την περίοδο του Μαΐου, όταν «άνοιγε» ο καιρός και διευκολύνετο η διατροφή του. Αυτή στηριζόταν σε υπολείμματα γεωργικών προϊόντων όπως πατάτες, λαχανικά (κολοκύθια), καρποί (καλαμπόκι, κριθάρι), γαλακτοκομικά (τυρόγαλο), πίτουρο, που έμενε από το ζύμωμα ψωμιού, ακόμα και υπολείμματα τροφών. Πολλές φορές έμενε ελεύθερο σε ιδιόκτητους χώρους και αναζητούσε την τροφή του σε ρίζες, άγρια φυτό και άλλα. Διατηρείτο οκτώ περίπου μήνες και το βάρος του έφτανε από εβδομήντα έως εκατό κιλά. Σε παλιότερες εποχές, που μέτρο βάρους ήταν η οκά, υπήρχαν περιπτώσεις που περνούσε και τις εκατό οκάδες, εάν διατηρείτο μεγαλύτερο διάστημα. Ο ντόπιος κάτοικος το αγόραζε από αυτούς που είχαν «χοιρομητέρες», κατά την επιστημονική έκφραση και ασχολούντο με την αναπαραγωγή. Τα «γουρουνάκια» τα έφεραν στο Κυριακάτικο παζάρι της Βυτινίας και από εκεί τα προμηθεύονταν κάθε ενδιαφερόμενος ή τα αναζητούσε στους χώρους αναπαραγωγής. Στο αγροτικό σπίτι υπήρχε στο «κατώι» ειδικά διαμορφωμένος χώρος για το χοιρινό ή υπήρχε πρόχειρη κατασκευη (καλίβι) έξω από το σπίτι για να αποφεύγεται η κακοσμία. Το φρόντιζε η νοικοκυρά του σπιτιού ή, όταν έλειπε σε αγροτικές εργασίες, τα μεγαλύτερα παιδιά. Συνδέτο συναισθηματικά με τα μέλη της οικογένειας, ιδιαίτερα με τα μικρά παιδιά, τα οποία του έδιναν ορισμένες φορές και ανθρώπινο όνομα, και, όταν έφτανε η ημέρα σφαγής, πολλά από αυτά στενοχωρούντο ιδιαίτερα. (τα ρή-

Η σφαγή του χοιρινού

Το «μύδημα»

Η ετοιμασία

ματα όπως παρατηρεί ο αναγνώστης χρησιμοποιούνται σε παρελθοντικό χρόνο, αφού σήμερα πλέον κανένα σχεδόν σπίτι, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, δεν διατρέφει γουρούνι με τον πατροπαράδοτο τρόπο).

Μετά την οκτάμηνη διατροφή ερχόταν η ημέρα σφαγής, που συνήθως ήταν τέσσερις - πέντε μέρες πριν από τα Χριστούγεννα. Χρειάζονταν κάποια προετοιμασία, διότι έπρεπε να μαζευτούν τρεις-τέσσερις γείτονες ή συγγενείς, αφού η σφαγή και η ετοιμασία ήταν πολύπλοκη διαδικασία και απαιτούσε ειδικό σφαγέα και μερικούς χειροδύναμους για την αιωντοποίηση του ζώου. Μετά τη σφαγή η νοικοκυρά του σπιτιού τοποθετούσε ένα λεμόνι στο στόμα του και άρχιζε η εκδορά. Πριν όμως αφαιρούσαν το λάρυγγα του ζώου, που ήταν εύκολος και ψηνόταν στη «θράκα» του καζανιού, στην οποία ετοιμαζόταν ζεστό νερό για την εκδορά. Ήταν ο πρώτος «μεξές» για κρασί και ευχές.

Η εκδορά γινόταν με δύο τρόπους. Εάν ήταν μικρού βάρους τότε το μαδούσαν με τη βοήθεια ζεστού νερού, αφού το τοποθετούσαν σε σανίδα ή πρόχειρο τραπέζι. Αν ήταν μεγάλο το κρέμαγαν από τον «ποταμό» του πατώματος στο κατώι και με τη βοήθεια του «γουρουνομάχαρου» έβγαζαν το δέρμα. Προηγουμένως αφαιρούσαν τις μακριές τρίχες του σβέρκου, οι οποίες χρησιμοποιούνταν από τους τσαγκαρήδες. Το δέρμα το αλάτιζαν, το στέγνωσαν στον ήλιο και από αυτό κατασκεύαζαν τα «γουρουνοτσάρουχα».

Μετά την εκδορά έβγαζαν τα έντερα και τα εντόσθια, τα οποία ξεχώριζαν. Χωριστά το παχύ έντερο, χωριστά το λεπτό, χωριστά το σκώπη, η καρδιά, η σπλήνα και το πνευμόνι. Η χολή αφαιρείτο και κρεμιόταν πίσω από την εξώθυρα ως «γιατρικό» για τον πονόλαιμο και το «μπεννοκλάδι». Το λίπος το αφαιρούσαν σε μακριές λωρίδες και το έβαζαν μέσα σε καζάνια με κρύο νερό για να λευκανθεί και να το επεξεργασθούν τις επόμενες ημέρες. Το σκέπαζαν με το «πεσκόρι». Το λίπος γύρω από τα νεφρά, τα «βασιλικά», το ξεχώριζαν για διαφορετική επεξεργασία.

Στη συνέχεια τεμάχιζαν το κρέας και διαχώριζαν αυτά που θα έκαναν «παστό» ή λουκάνικα (τα μπουτία και τις πλάτες) και το υπόλοιπο που θα καταλάωναν τις εορτάσιμες ημέρες ή θα έστελναν «πεσκέσι» στα σπίτια συγγενών.

Το μεσημέρι της σφαγής η νοικοκυρά του σπιτιού με τη βοή-

θεια των κοριτσιών της έφτιαχνε το «γουρουνοσύκωτο». Σύνθετη κατασκευή του συκωτιού, που το «τσιγάριζαν» με κρεμμύδι, το έβραζαν με κρασί και έριχναν μέσα πολλά μπαχαρικά (πιπέρι, κύμινο, μπαχάρι, μπουκόβο). Το γουρουνοσύκωτο το έτρωγαν το μεσημέρι όσοι βοηθούσαν στη σφαγή και τα μέλη της οικογένειας.

Η επόμενη κατασκευή ήταν η «ομματιά». Γέμιζαν το παχύ έντερο με βρασμένο σιτάρι, ανακάτευαν τις «έγγλισες», τη σπλήνα σε μικρά κομμάτια, το πνευμόνι, πολλά μπαχαρικά, ορισμένες φορές έβαζαν και σταφίδες, και το έψηναν στο φούρνο ή στο τζάκι στη «γάστρα». Οι παλιότεροι Βυτιναίοι δικαιολογούσαν το βρασμένο σιτάρι όχι ως υλικό κατασκευής αλλά ως «τα κόλλυβα του γουρουνιού». Μια-δυο μέρες μετά παρασκευάζετο και η «πηχή» ή το «ποδομούτσουνο», η οποία γινόταν από το βράσιμο της κεφαλής του χοιρινού με πολύ σκόρδο και ξύδι και τοποθετείτο στα πιάτα μέχρι να παγώσει και να καταναλωθεί.

Τις επόμενες ημέρες πριν και μετά τα Χριστούγεννα όλα τα μέλη της οικογένειας με επικεφαλής τη νοικοκυρά ασχολούντο με τις κατασκευές του κρέατος έτσι ώστε να διατηρηθεί και να εξασφαλισθεί η διατροφή τους όλο το χρόνο. Κατοχή καθάριζαν καλά τα έντερα, τα έπλεναν, τα «γύριζαν» και τα κρέμαγαν στο τζάκι να στεγνώσουν για να φτιάξουν τα λουκάνικα. Το κρέας που προορίζαν για παστό (μπουτία, πλάτες) το έκοβαν μεγάλες φέτες, το αλάτιζαν και το άφηναν για δυο-τρεις μέρες στο «σκαφίδι». Το λίπος, αφού το καθάριζαν, το αλάτιζαν, το «έλιωναν» και το τοποθετούσαν σε λαήνες για να αποτελέσει τη βάση για την κατασκευή των φαγητών τους, αφού αντικαθιστούσε το λάδι, που στους ορεινούς τόπους ήταν εξαιρετικά λιγοστό. Ό,τι έμενε από το λιωμένο λίπος (μικρά κομμάτια κρέατος), οι «τσιγαρίδες» διατηρούντο χωριστά και αποτελούσαν ιδιαίτερες κατασκευές φαγητού.

Τα λουκάνικα τα γέμιζαν με κιμά από το ίδιο το χοιρινό κρέας, ο οποίος αναμειγνύετο με πολλά μπαχαρικά και αρωματικά σκευάσματα και με ειδικό χονί τον έριχναν στα λουκάνικα, τα οποία είτε κρέμαγαν στο τζάκι να στεγνώσουν και να ξεραθούν (καπνιστά) είτε τοποθετούσαν σε κύκλους στο επάνω μέρος των δοχείων με το παστό κρέας.

Τελευταία έμενε η κατασκευή του παστού. Το κρέας, το οποίο είχε καθαριστεί από τα κόκκαλα και είχε αλατιστεί, κοβόταν σε μικρότερα κομμάτια και τοποθετείτο στο καζάνι με λίγο λίπος με τη βοήθεια του οποίου το «τσιγάριζαν» και το έβραζαν με κρασί μέχρι κάποιο σημείο, αφού έριχναν μέσα πιπέρι, κοκκινόπιπερο, μπαχάρι, γλυκάνισο, φλούδα πορτοκαλιού και, ό,τι άλλο μπορούσε να δώσει αρωματική γεύση. Μετά την καθορισμένη ώρα της παρασκευής το καζάνι κατέβαινε από τη φωτιά και το κρέας έτοιμο πλέον τοποθετείτο σε λαγήνες. Στο επάνω μέρος έβαζαν δύο ή τρεις κύκλους λουκάνικα και το δοχείο σκεπαζόταν με λίπος, που είχε ετοιμαστεί. Οι λαγήνες έμπαιναν στο «κλέρι» για να διατρέφεται η οικογένεια όλη τη διάρκεια του έτους. Αυτό ήταν το περίφημο «παστό», που έχει θρέψει γενιές και γενιές Βυτινιώτες. Ό,τι κρέας έμενε το καταλάωναν τις ημέρες των εορτών.

Έτσι ζούσε η αγροτική οικογένεια της Βυτινίας. Με αυστηρή οργάνωση, προβλεπτικότητα και προσωπικό μόχθο. Το χοιρινό, που οι περισσότερες οικογένειες έτρεφαν, συνέβαλλε στη διατροφή της, αλλά βοηθούσε και στην ενίσχυση της κοινωνικότητας, την επικοινωνία των ανθρώπων, και τη δημιουργία ενός σημαντικού κύκλου εθίμων. Όσες οικογένειες προμηθεύονταν αργά το χοιρινό, για να φτάσει στο επιθυμητό βάρος, το έσφαζαν τις απόκριες με την ίδια εθιμοτυπία και τις ίδιες διαδικασίες κατασκευής.

Χοιροσφαγία. Μια εκδήλωση με βαθιές Ελληνικές ρίζες, που ξεκινά από τη Μυκηναϊκή εποχή και φτάνει στις μέρες μας αποδεικνύοντας έτσι τη συνέχεια του Ελληνισμού 4.000 χρόνια τώρα μέσα από ομοιόμορφες συνήθειες, έθιμα και παραδόσεις.

(Οι φωτογραφίες είναι από την ιστοσελίδα του «Βυτιναίου» και δείχνουν τη σφαγή του γουρουνιού στα Βυτιναϊκά το 1970)

«ΕΝ ΣΥΝΤΟΜΙΑ»

ΒΥΤΙΝΑ: Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ (B-2040)

ΓΡΑΦΕΙ: ο Τάκης Απ. Καψάλης, μαθητικός - οικονομικός ερευνητής

Επιχειρηματική στρατηγική και εφαρμογές

Τι είναι η Βυτίνα; Χωρίς αμφιβολία είναι ένα περιτλόκο σύστημα με επίκεντρο τον πολίτη. Πώς συμπεριφέρεται ένα σύστημα; Όπως η οικογένεια: Φέρνει σε επαφή τα μέλη της σε μια ουσιαστική σχέση αλληλεξαρτήσεων και αλληλοεπιδράσεων που ενεργούν ως σύνολο. Τι συμβαίνει όμως με εμάς τους πολίτες της Βυτίνας; Που αποτυπώνεται το κοινό μας όραμα; Ποιός μας ρώτησε τι είδους Βυτίνα θέλουμε; Που είναι οι κοινός μας μακροπρόθεσμοι στόχοι για να ικανοποιήσουμε το όραμα;

Κοιτώντας τα αναπτυξιακά προγράμματα της Βυτίνας, τα περισσότερα είναι τεχνικά έργα, βραχυπρόθεσμα. Η στενή αντίληψη αφορά επίλυση μεμονωμένων προβλημάτων. Προφανώς σχεδιάζονται μέχρι τις επόμενες εκλογές. Έχουν ποτέ αναγνωριθεί οι διάφορες τάσεις και συμπεριφορές του συστήματος Βυτίνα ως σύνολο; Μήπως, τότε, προέκυπτε ότι μπορούσαμε να εστιαστούμε την προσοχή μας στη μείωση των σκουπιδιών, πριν να συμβούν, αντί να ασχολούμαστε με τις χωματερές τώρα; Πώς θα σχεδιάσουμε στρατηγικές και τις αντίστοιχες δράσεις, αν δε δούμε τις αλληλεπιδράσεις των δυνάμεων που επενεργούν στο σύστημα με το ενεργητικό κεφάλαιο της Βυτίνας;

Πώς αλληλοεπιδρά το Μαϊνάλο με το σχέδιο εκμετάλλευσης του σανατορίου, με το κυκλοφοριακό, με τη στάθμευση, με την εναλλακτική εκμετάλλευση της γης, που αυξάνει το ενεργητικό, με το σχέδιο εκμετάλλευσης των κατασκηνώσεων από το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, με την ίδρυση του κέντρου μεσογειακής διατροφής, με την εξασφάλιση κάποιου ελάχιστου εισοδήματος για τους κατοίκους; Πώς βλέπουμε σε ποιο σημείο του συστήματος πρέπει να επέμβουμε, για να αλλάξουμε παγιωμένες ζημιγόνες τάσεις και να τις στρέψουμε σε θετική κατεύθυνση; Πότε σχεδιάσαμε ή εκμεταλλευτήκαμε διαχρονικά δείκτες που αποδίδουν την αποτελεσματικότητα μέτρων; Που είναι το μακροπρόθεσμο σχέδιο δράσης της Βυτίνας για να ικανοποιήσει έστω κάποιο κοινό όραμα των Βυτιναίων, που έστω κάποιοι φαντάστηκαν; Γιατί οι αποφάσεις λαμβάνονται μεμονωμένα και χωρίς τη συμμετοχή των πολιτών; Οι αποφάσεις που λαμβάνονται ικανοποιούν τις αρχές της «Χάρτας της Γης» που εξασφαλίζουν μία βιώσιμη ανάπτυξη;

Δυστυχώς, οι απαντήσεις σε όλες αυτές τις ερωτήσεις δείχνουν το τι μας εμποδίζει προς ένα βιώσιμο μέλλον. Οι προβλέψεις για την εξέλιξη του πλανήτη μας τις επόμενες δεκαετίες δεν είναι και οι καλύτερες. Οι εξελίξεις αυτές επηρεάζουν έμμεσα και τις τοπικές κοινότητες. Και την δικιά μας προφανώς. Εμείς οι πολίτες δεν έχουμε λόγο για το πώς θέλουμε το χωριό μας το 2040 για παράδειγμα, για να εξασφαλίσουμε τις νέες γενιές; Θα σταματήσουμε να είμαστε ευνούχοι;

Το δικό μου όραμα είναι να συνεισφέρω στη δημιουργία μίας **Πρότυπης ΒΥΤΙΝΑΣ** μέσα από **Βιώσιμη Ανάπτυξη**. Το σχέδιο B - 2040 προσφέρει μία τεκμηριωμένη προσέγγιση, που στη θέση του οδηγού είναι ο πολίτης και τα όνειρά του.

ΒΙΩΣΙΜΗ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Η βιώσιμη κοινότητα ορίζεται ως η

αναγκαιότητα για

κοινωνική,

οικονομική και

οικολογική

αρμονία, που

ικανοποιεί τις

ανάγκες των

ανθρώπων τώρα

και στο μέλλον.

ΣΥΣΤΗΜΑ

Ένα σύστημα

ορίζεται ως κάτι

που διατηρεί την

ταυτότητα του

μέσω της

αλληλοεπιδράσεων

των μερών του.

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Μαζική προσέλευση των Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας

Την Κυριακή 5-2, όπως είχε προαναγγελθεί με όλους τους δυνατούς τρόπους, πραγματοποιήθηκε η κοπή της πίτας του συλλόγου στο ξενοδοχείο TITANIA στο δέκατο όροφο. Οι ετοιμασίες είχαν αρχίσει πριν με τις προπαρασκευαστικές διαδικασίες, όπως η ενοικίαση της αίθουσας, η οργάνωση της βράβευσης των νέων φοιτητών και φοιτητριών για την επιτυχία τους, η πρόσκληση των εκπροσώπων φορέων και συλλόγων και άλλες τυπικές ενέργειες.

Η αίθουσα ήταν χωρητικότητας 200 ατόμων και γέμισε μέχρι το τέλος, αφού η προσέλευση ήταν αθρόα και η μεγαλύτερη που έχει πραγματοποιηθεί σε παρόμοια εκδήλωση. Αλλά και από όμοιες εκδηλώσεις άλλων τοπικών συλλόγων μπορούμε να πούμε ότι ήταν από τις μεγαλύτερες, αν όχι η μεγαλύτερη σύμφωνα με τις εκτιμήσεις παρισταμένων δημοσιογράφων.

Η εκδήλωση άρχισε με την ευλογία της πίτας από τον πρωτοπρεσβύτερο πατέρα Κωνσταντίνο Παναγιωτόπουλο από το Πυργάκι βοηθούμενο από τους Βυτιναίους ιεροψάλτες Αρίστο Χαλαμπίοπουλο και Νίκο Σουλακίωτη. Να σημειώσουμε εδώ ότι ο πατέρας Κωνσταντίνος δεν παραλείπει χρόνια τώρα να παρίσταται και να ευλογεί την πίτα του συλλόγου. Οι προσκληθέντες Βυτιναίοι ιερείς πανοσιολογίστατος αρχιμανδίτης Νίκων Γαλανόπουλος και αιδεσιμότατος Βασίλειος Ντάβος δεν μπόρεσαν να παραστούν λόγω ανεπιθύμητων υποχρεώσεων. Στην τελετή παρέστη και ο αιδεσιμότατος πατέρας Παναγιώτης Μισοίρης (γαμπρός της Βυτίνας).

Στη συνέχεια ο πρόεδρος του συλλόγου έκοψε την πίτα και απηύθυνε σύντομο χαιρετισμό, στον οποίο τόνισε τη δυσκολία που αντιμετωπίζουν σήμερα οι σύλλογοι και μεταξύ αυτών και των Βυτιναίων και από απόψεως οικονομικής και από απόψεως δραστηριοποίησης προσώπων και τόνισε την ανάγκη να σταθούν όλοι στο πλευρό του συλλόγου για την προώθηση και επίλυση πολλών προβλημάτων. Κατόπιν απηύθυναν σύντομο χαιρετισμό μετά από πρόσκληση του προέδρου ο παριστάμενος αντιπεριφερειάρχης κ. Γιαννακούρας, ο βουλευτής κ. Γεϊτόνας, ο πρώην βουλευτής κ. Κωστόπουλος, ο δήμαρχος Γορτυνίας κ. Γιαννόπουλος, ο δημοτικός σύμβουλος και πρώην δήμαρχος Βυτίνας κ. Σακελλαρίου, ο πρόεδρος της Παγγορτυνιακής ένωσης κ. Πλέσσιας και ο πρόεδρος του συνδέσμου φιλοπροόδων κ. Ζαχαρόπουλος, ο οποίος τόνισε την ανωμαλία που δημιουργήθηκε και τα αρνητικά σχόλια που διατυπώθηκαν από την αναβολή της κλήρωσης του Παναζοπούλειου κληροδοτήματος.

Ακολούθησε η βράβευση των επιτυγχόντων φοιτητών του ακαδημαϊκού έτους 2011-2012 στα ΑΕΙ και ΤΕΙ που κατάγονται από τη Βυτίνα, εικοσιπέντε τον αριθμό, των οποίων τα ονόματα είχαν δημοσιευθεί σε παλαιότερα φύλλα της εφημερίδας. Τα βραβεία παρέδωσαν στους επιτυγχόντες πολλοί από τους παριστάμενους επιστήμονες, τα οποία παρέλαβαν είτε οι ίδιοι είτε συγγενικά τους πρόσωπα και περιελάμβαναν τιμητικό έπαινο του συλλόγου και το βιβλίο «λαογραφία της Βυτίνας» του σπουδαίου λαογράφου και ιστορικού ερευνητή Λεωνίδα Αναγνωστόπουλου. Ορισμένοι από τους επιτυγχόντες λόγω απόστασης ή άλλων δυσκολιών δεν παρέστησαν.

Συγχρόνως διεξήχθη λαχειοφόρος αγορά προς οικονομική ενίσχυση του συλλόγου τριών ζωγραφικών πινάκων τους οποίους προσέφερε, όπως κάνει χρόνια τώρα, η Βυτιναία ζωγράφος Μαρία Μαρκοπούλου-Βεργοπούλου. Η λαχειοφόρος αγορά απέφερε το ποσό των 600 περίπου και τους πινάκες έτυχαν ο παριστάμενος πρώην πρόεδρος της Παγγορτυνιακής ένωσης διακεκριμένος νομικός και ιστορικός συγγραφέας κ. Ηλίας Γιαννικόπουλος, η ταμίας του συλλόγου

Η κατάμεστη αίθουσα της εκδήλωσης

Η ευλογία της πίτας

Ο χαιρετισμός του προέδρου

Ο πρόεδρος του συλλόγου δίνει το δώρο στον τυχερό του φλωριού γίαντρο κ. Χριστόπουλο

φυσιολατρών Ελάτης κ. Τρισεύγενη Σταθοπούλου και ο Βυτιναίος κ. Τάκης Αγγελόπουλος. Το φλουρί της πίτας έτυχε ο ιατρός κ. Ευθύμιος Χριστόπουλος και το αντίστοιχο δώρο ήταν ένα καλάθι με ντόπια προϊόντα της Βυτίνας.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Γορτύνιος βουλευτής κ. Κ. Γεϊτόνας ένθερμος φίλος της Βυτίνας. Ο βουλευτής Αρκαδίας κ. Κωνσταντινίδης, ο οποίος έφυγε εοπευσμένα, για να μπορέσει να παραστεί στο συγχρόνως διεξαγόμενο μνημόσυνο από την Παγγορτυνιακή Ένωση υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του θ.Κολοκοτρώνη, που τελείται χρόνια τώρα την ίδια ημερομηνία, επέτειο του θανάτου του. Ο πρώην βουλευτής Αρκαδίας κ. Κωστόπουλος, ο αντιπεριφερειάρχης Αρκαδίας κ.Ευάγγελος Γιαννακούρας, ο δήμαρχος Γορτυνίας κ. Γιάννης Γιαννόπουλος, οι δημοτικοί σύμβουλοι κ. Γιάννης Σακελλαρίου, Γ. Κανελλόπουλος, Ηλίας Αποσκίτης. Ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και η γραμματέας της Παγγορτυνιακής ένωσης κ.κ Πλέσσιας, Καρβελάς και Αγγελοπούλου. Οι υποψήφιοι πολιτευτές (σύμφωνα με δημοσιεύματα) κ.κ. Αποσκίτης, Βλάσης, Τσίρμπας. Επίσης οι πρόεδροι των τοπικών συλλόγων Μαγουλιαντών κ. Κανελλόπουλος, Λαγκαδινών κ. Κάππος, Νυμφασίων κ. Λατάνης, Λασταίων κ. Καγιούλης. Ο πρόεδρος του συνδέσμου φιλοπροόδων Βυτίνας κ. Ζαχαρόπουλος. Εκ μέρους του συλλόγου φυσιολατρών Ελάτης η ταμίας κ. Τρισεύγενη Σταθοπούλου. Τους επώνυμους Βυτιναίους δεν απαριθμούμε, διότι ήταν πολλοί και παρίστατο ως καταγόμενοι από την Βυτίνα. Θα αναφέρουμε όμως τονίζοντας την παρουσία της αντιπρυτάνεως του Χαροκοπέιου Πανεπιστημίου κ. Ευαγγελίας Γεωργιτοσιγιάννη ενθέρμου φίλης της Βυτίνας μετά του συζύγου της καθηγητή Γιάννη Λαγού φανατικού Γορτύνιου από Στεμνίτσα. Η κ. Γεωργιτοσιγιάννη ήταν κεντρική ομιλήτρια στην ημερίδα που είχε οργανώσει προ διετίας ο δήμος Βυτίνας στην αίθουσα της παλαιάς Βουλής σχετικά με το Τριανταφυλλίδειο κληροδοτήμα. Επίσης παρέστη ο φίλος του συλλόγου και της Βυτίνας διακεκριμένος νομικός και πρώην πρόεδρος της Παγγορτυνιακής ένωσης κ. Ηλίας Γιαννικόπουλος. Ακόμα παρέστησαν οι πρώην πρό-

Οι τυχεροί της λαχειοφόρου κ.κ Αγγελόπουλος και Γιαννικόπουλος

εδροι του συλλόγου κ.κ. Τρ. Θεοφιλόπουλος και Θ. Κοκκαλιάρης.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε στις 14.00 και προσεφέρθη καφές, αναψυκτικά, βουτήματα και δίπλες από τη Βυτίνα. Επιπλέον σε όλους μοιράστηκε και ένα κομμάτι πίτας.

Ο σύλλογος εκφράζει τις βαθύτατες ευχαριστίες σε όλους όσους παρέστησαν και οι οποίοι ήταν περισσότεροι από κάθε άλλη φορά. Οι Βυτιναίοι προσήλθαν πρόθυμα και σύσσωμα τιμώντας το σύλλογό τους και ενισχύοντας τον με κάθε τρόπο. Στις δύσκολες αυτές στιγμές, που όλοι οι σύλλογοι απαξιώνονται και απογυμνώνονται, μια τέτοια εκδήλωση αποτελεί βιοφόρο δύναμη για το μέλλον του συλλόγου. Το Δ.Σ. υπόσχεται τιμώντας την αθρόα προσέλευση να δραστηριοποιείται συνεχώς για θέματα που αφορούν τον τόπο μας και να συντηρεί όλες εκείνες τις δραστηριότητες όπως η έκδοση της εφημερίδας, που συμβάλλουν στην ενίσχυση της επικοινωνίας και επαφής με τον τόπο ιδιαίτερα των ξενιτεμένων ή εκείνων που κάνουν αρκετό καιρό να επισκεφθούν τη Βυτίνα.